

Un excelent manager al culturii, o fidelă prietenă a bibliotecarilor

Mariana Alecsandri se numără printre cei care consideră cultura, și prin ea și cartea, acea "speculum humanae salvationis", care apropie, peste spațiu și timp, pe cel ce caută - de cel care descoperă, acea oglindă în care licărește o speranță de viitor.

Rigoarea, competența și pasiunea pe care le pune în tot ceea ce face înseamnă certitudinea cunoașterii valorilor naționale și universale. A absolvit Institutul de teatru, muzică și cinematografie din Sankt-Petersburg, la specialitatea *teatrologie și managementul teatrului*. A lucrat ani buni, în 1979-1996, în cadrul Ministerului Culturii, ca specialist principal în Departamentul teatru și muzică, apoi ca director al Departamentului economic. Cunoștințele profunde căpătate la facultate și experiența acumulată în cadrul Ministerului, complementate cu efortul personal de a învăța permanent, le-a pus în slujba noastră, în slujba beneficiarilor proiectelor susținute. Cunoașterea limbilor franceză și engleză adaugă valoare cunoștințelor, experienței și acțiunilor pe care le desfășoară.

Cîteodată mi se pare că sensul temporalității la Mariana Alecsandri este altul decît al bibliotecarilor, ea utilizează altă numărătoare a timpului, ne încorsetează într-un cadru rigid al termenelor de realizare a acțiunilor, sarcinilor, educîndu-ne punctualitatea, responsabilitatea pentru lucrul făcut bine și la timp. Are conștiința timpului european, spre care ne împinge și pe noi.

Pentru noi, bibliotecarii, Mariana Alecsandri s-a impus ca spirit revoluționar pentru mentalitatea conservatoare a comunității bibliotecare, ca un model demn de admirat și de urmat. Este busola noastră, dacă trecem în

revistă aportul, enorm, la unificarea procesului biblioteconomic național, contribuțiile sale deosebite la procesul de instruire continuă a bibliotecarilor, la efortul de automatizare a bibliotecilor.

Datorită Mariane Alecsandri căutările bibliotecarilor s-au sistematizat în acțiuni, proiecte, iar implemen-

tarea lor - în calitate, prestigiu, imagine pozitivă. Dar cel mai important, susținerea ei a contribuit la transformarea bibliotecii în spiritul democratizării și educării permanente, folosind activitatea de informare în serviciul comunității, al situațiilor pe care

le furnizează practica socială într-o instituție deschisă, caracterizată prin flexibilitate și disponibilitate.

Activitățile de instruire continuă, derulate cu susținerea Fundației Soros, adică a Mariane Alecsandri, în primul rînd, au transformat bibliotecarii, ei devenind receptivi la reforme și inovații, practicînd eficiența și raționalitatea administrativă, cultivînd democrația, articulînd inovațiile la "moștenire". Alături de aceasta, dna Mariana Alecsandri, ne-a învățat să cultivăm propria cultură, propriile valori, ce dau distincție și personalitate profesiei și instituției.

Mariana nu este doar Directorul programului HESP și informațional al Fundației Soros, ea este, în primul rînd, un consultant și sfătuitor de excepție, un foarte bun psiholog, un interlocutor interesant, o permanentă sursă de informare. Ai impresia că ea știe întotdeauna tot, este un om de o

rară bunătațe pentru vremurile de azi.

La o aniversare se fac și evaluări. Evaluarea muncii ei o pot face cel mai bine cei ce resimt efectele demersului ei măsurat în coeficienți de valoare social-umană obținuți de profesori universitari, cercetători, de bibliotecari, dar cel mai mult de utilizatorii care beneficiază de pe urma proiectelor. Este foarte greu să cuprinzi, să contabilizezi și să apreciezi impactul activității dezvoltate de Mariana Alecsandri, alături de eforturile profesionale ale bibliotecarilor care, conjugate cu puterea valorilor deținute, promovate, valorificate, fac enorm pentru populația Republicii Moldova.

Șansa de a vorbi despre o persoană pe care o cunoști, pune subiectivitatea într-o lumină favorizantă. Dar, recunosc, am spus prea puțin din ceea ce vroiam să spun și din ceea ce ar fi vrut bibliotecarii din întreaga republică să spună despre Mariana, care, într-un timp deloc

ușor, timp când, așa cum spunea Constantin Noica, "se măsoară cultura cu cotul"..., s-a implicat, a susținut, a contribuit la modernizarea activității bibliotecilor și schimbarea mentalității bibliotecarilor.

Mă simt fericită că viața mi-a oferit ocazia s-o cunosc pe Mariana Alecsandri, să-i cunosc familia, preocupările, activitatea. Pe lângă toate cele relatate mai sus, Mariana a crescut doi copii foarte frumoși și deștepti, pe măsura mamei, Cristina - fiica, cea mare, și Eugen - feciorul, mezinul. Un adevărat izvor de bucurii este Titus, nepoțelul de la Cristina.

Fie ca lumina și căldura sărbătorilor de iarnă, în preajma cărora Mariana Alecsandri rotunjește o frumoasă vîrstă, să o însotească permanent, să-i fie garanția succeselor, împlinirii sufletești, a tuturor dorințelor, intențiilor, proiectelor.

Dr. Lidia KULIKOVSKI

SCRITORI ȘI CĂRȚI

Anticipînd aniversarea lui Grigore Vieru

Glebus SAINCIUC

Cu mulți ani în urmă, făceam deplasări în toate orașele și raioanele republicii, mai ales toamna. Din geamurile mașinii priveam la cîmpuri, unde multe femei tinere și mai în vîrstă adunau cu mîinile sfecla de zahăr, din solul ud și rece, chinuite de frig și de ploi. Ți se rupea inima de soarta acestor ființe chinuite. "Oare se mai gîndește cineva la ele?", mă întrebam întristat. Și iată că odată am avut norocul să citesc niște poezii de Grigore Vieru închinete acestor femei. Artistul evoca, cu multă vibrație lirică, cu dragoste și compasiune, chipurile și truda lor.

L-am cunoscut pe Grigore Vieru în

anii lui de tinerețe, prin poeziile sale închinete mamei și copiilor și aceste versuri m-au emoționat și copleșit. Peste un timp le-am revăzut pe acele femei cu mîinile trudite, mereu aplecate peste sape sau peste grămezile de sfeclă, porumb, tutun. Le-am revăzut cînd au venit în centrul Chișinăului și scandau: "Limbă de stat!", "Alfabet latin!", "Dreptate, Libertate, Unire!". În acei ani de memorabile tulburări și schimbări, Grigore Vieru i-a propus fiului meu, Lică Sainciuc, să illustreze cartea de citire **Albinața**. M-am bucurat mult că a avut toată încrederea în Lică, un pictor foarte tînăr pe atunci. Mai înainte, Grigore Vieru, împreună cu Spiridon Vangheli, au elaborat un extraordinar **Abecedar**, ilustrat cu mult talent de Igor Vieru. Cînd s-a revenit la grafia latină, autorii au ținut ca noua ediție să fie ilustrată de Lică Sainciuc, lucru pe